

רע"פ 41/19 - יוסף חכמון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 41/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

יוסף חכמון

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף) בעפ"ת
19.12.2018 10281-06-18 מיום

בשם המבקש:

עו"ד שלומי בר

החלטה

1. המבקש הורשע בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופט ד' סעדון), על-פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; נהיגה ללא רישיון רכב תקף, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה; וכן נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.
2. בגין הרשעתו נגזרו על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל, פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 36 חודשים, ועונשים נלווים. כן הופעלו במצטבר לעונשים האמורים עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים ועונש פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 5 חודשים, אשר היו תלויים ועומדים נגד המבקש בעת מתן גזר הדין.
3. ערעורושל המבקש על גזר הדין נדחה על-ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף). נקבע, כי בית משפט השלום לתעבורה "ממש לא החמיר בעניינו של המערער [המבקש -י' א']", וכי לנוכח עברו הפלילי

של המבקש והתרשמותו השלילית של שירות המבחן ממנו-כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר שנערך בעניינו והוגש לראשונה לבית המשפט המחוזי- לא קיימת הצדקה להתערב בגזר הדין.

4. על פסק דין זה מונחת לפני בקשת רשות ערעור, ובמרכזה- טענתו של המבקש כי יש לקצר את משך עונש המאסר שהוטל עליו או לאפשר לו לרצותו בעבודות שירות. בבקשתו מעלה המבקש שורת השגות ביחס לתוכנו של תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, וטוען כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שהעניק לתסקיר משקל-יתר בפסק דינו.

5. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי אין בחומרת העונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית כדי להצדיק מתן רשות ערעור בפני בית משפט זה, אלא במקרים חריגים ומיוחדים שבהם ניכרת סטייה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים (וראולמשל: רע"פ 2341/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.2018)).

6. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, ועל כן אין להיעתר לה. לאחר שעיינתי במכלול החומר שהונח לפניי, נחה דעתי כי עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט השלום מהווה עונש מתון וסביר התואם את חומרת מעשיו ואת רמת הענישה המקובלת במקרים דומים, ומגלם איזון ראוי בין כלל השיקולים הצריכים לעניין, לרבות תוכנו של תסקיר המבחן שהוגש בעניינו של המבקש.

בעניין האחרון אבהיר כי אף לגישתי, מדובר בתסקיר שלילי בעליל שממנו לא יכול המבקש להיבנות. התרשמותו השלילית של שירות המבחן עולה מאמירותיו לאורך התסקיר - ובכללן הערכתו כי המבקש "מתקשה לבחון את בחירותיו הבעייתיות והמכשילות, חרף החזרתיות על ביצוע עבירות דומות, ונמנע מלקחת אחריות על התנהגותו", כמו גם ממסקנתו הסופית, שלפיה "לא נוצר פתח להתערבות שיקומית" במצבו של המבקש.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית. בכך מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש, והוא יחל בריצוי וכאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ו בטבת התשע"ט (3.1.2019).

ש ו פ ט